

TONEEL

WIJKSAFARI

Van Adelheid Roosen door Zina en Female Economy.

Op locatie in Slotermeer, Amsterdam. Daar t/m 9/6. zinaplatform.nl

Foto Ben van Duin

Het opgewekte ervarings-theater van Roosen doet wat het moet doen: overrompelen met zeldzame kijkjes achter normaal gesloten deuren.

Thuis bij Malika Hamdaoui staat de televisie op een of andere Arabische zender. Het is één uur 's middags en ze heeft couscous gemaakt. Ze deelt het in tajines uit aan de tien wildvreemde gasten op haar bank. Voordat er gegeten wordt, wast ze alle handen. Ook vertelt ze een verhaal over haar moeder, die ervoor heeft gezorgd dat ze geboorteland Marokko moest verlaten en terecht kwam in de Amsterdamse wijk Slotermeer. Daar woont ze alweer dertig jaar en nu is ze een van de gastmoeders in de wonderlijke *Wijksafari* van Adelheid Roosen.

Voor dit project van Roosen en haar theaterplatform Zina hebben acht theatermakers uit verschillende disciplines zich laten adopteren door acht wijkbewoners uit verschillende culturen. Iedere maker neemt een plukje publiek mee op een vier uur durende tocht door de Amster-

damse buitenwijk. Langs moskeeën en parkeergarages, in gammele bussen en achterop scooters.

Slotermeer is zo'n wijk waar je niet komt als je er niet hoeft te zijn. Het ligt net buiten de A10 en heeft zich sinds de opening door koningin Juliana in 1952 nooit ontwikkeld. Roosen en haar club zijn voor deze theatrale safari op zoek gegaan naar de plekken waar mensen al die tijd geleefd hebben en hun sporen hebben achtergelaten.

Pas gaandeweg de middag blijkt dat het hier gaat om een veel grotere productie dan de knusse huiskamer van Malika deed vermoeden. De hoeveelheid locaties waarop theatrale interventies plaatsvinden is zo groot dat iedere toeschouwer er op een middag minder dan de helft ziet.

De route die bij gastmoeder Malika begint, wordt geregisseerd door haar adoptieactrice Myriam Sahraoui. Na de ontmoeting leidt zij de groep rond door de buurt, om deze bij een moskee over te geven aan mimespeler en choreograaf Melih Gencboyaci. Die brengt iedereen weer naar zijn eigen gastmoeder Threes Hoekstra. Bij Threes thuis wordt een merkwaardige dialoog uitgesproken over homoseksualiteit en verlies.

En zo gaat het door. Tussendoor rijdt een zingende Joy Wielkens in een roestige Fiat door de Slotermeerse straten. Er schijnt ook nog een verhalenverteller rond te lopen. Jongeren voeren een scooterchoreografie uit voor het stadsdeelkantoor. Ook belangrijk: er is volop eten. En er loopt iemand met een berglamba door de wijk, alhoewel niet duidelijk was of die erbij hoorde.

Dat niet alle ideeën evenveel effect sorteren, is niet erg in zo'n overvol programma. Waar het om gaat, is dat het opgewekte ervarings-theater van Roosen doet wat het moet doen: overrompelen met zeldzame kijkjes achter normaal gesloten deuren. Slotermeer zal hierna nooit meer hetzelfde zijn.

Vincent Kouters